

תה

[אוצר החכמה]

בענין סגולה למעוברת לקחת חגורה מס"ת

ב"ה, ד' לחדש אני י' רופאך תשל"ו לפ"ק.

מכתבו נתקבל לנכון לידי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א. ובנידון בקשתו על הסיבות שעברו על זוגתו תחי'. עצת קדשו של מרן שליט"א שיעשה הסגולה שהביא זקה"ק מסיגוט זיע"א בשו"ת אבני צדק חאו"ח סי' י"ג, דהיינו שיקנה חגורה יפה לס"ת ולתת אותה לביהמדר"ר ולקחת החגורה הישנה. ולפי דעת קדשו של מרן שליט"א אחרי שתרגיש שנתעברה תקח החגורה ותעשה שני כיסים רצוי אחד מבד ואחד מפלסטיק ותכנים בהם החגורה כים בתוך כים ותחגור החגורה על בטנה ולא תסיר את החגורה אף לרגע הן בשעת שינה והן בשעת רחיצה וכדו' עד שתלד אי"ה וולד של קיימא. וכשם שתקח חגורה של ס"ת כך יקשר את עצמו ביתר שאת בלימוד התורה"ק בכולל, והשם הטוב יעזור לכם להפקד במהרה בפקודת ישועה ורחמים כהבטחת חז"ל בשבת ל"ב ע"ב שבזכות לימוד התורה אין אשתו מפלת נפלים כדכ' ולמדתם אותם וגו' למען ירבו וגו' וימי בניכם. ובפרט בעת צרה ליעקב כהיום שעיקר קיומינו הוא רק בזכות התורה"ק.

כ"ק מרן שליט"א מברכו בזה שיזכה לבשר במהרה בשורות טובות להפקד בזרעא חייא וקיימא וכטו"ס, אכיה"ר.

הכו"ח בפקודת הקודש

תו

עוד בהנ"ל

ב"ה, י"ט סיון תש"מ לפ"ק.

...ואודות מה ששמע שיש סגולה לאשה שלא תפיל פרי בטנה -
 שתחגור אבנט של צדיק, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שאין
 לזה מקור, והענין רק על חגורה של ספר תורה וכמבואר בארוכה בשו"ת
 אבני צדק חאו"ח לזקה"ק בסי' י"ג כי היא מנהג המתפשט בעולם לעשות
 ככה שקבלה בידם וכו' עיי"ש, ויעשה כמבואר שם לקנות חדשה לביהמ"ד,
 וליתר שאת ישים החגורה כים בתוך כים ותלביש זאת על בטנה ולא
 תסיר בשום פעם אף בשעת רחיצה - עד אחר הלידה בשעטומ"צ ואח"כ
 יחזיר גם זאת לביהמ"ד.

תז

בענין הקמיעות וכח הצדיקים

בשבת דף ס' במשנה ולא בקמיע בזמן שאינו מן המומחה ופירש רש"י
 ולא בקמיע שכותבין וטוענין לרפואה, ובד"ה ולא קתני [סא, א]
 פירש"י קמיע אינו אלא לשון קשר ודעיקרין של שרשי סממנין נמי קרויין
 קמיע ובמאירי לרבינו מנחם המאירי [במתני' ד"ה ולא בתפילין] כתב והוא
 של כתב מסודר במיני תפלה ובשמות מיוחדים או של עיקרי עשבים
 ידועים ותלויים בצוואר החולה שיתרפא, ובסוגיא שמה כתב בד"ה כתבו
 הגאונים שאף של עקרים לא היו רפואות טבעיות אלא סגולות עיי"ש.
 וברמב"ם בהלכות ספר תורה פ"י ה"ה הקמיעין שיש בהם ענינים של
 כתבי הקודש אין נכנסין בהן לבית הכסא אלא אם כן היו מחופות עור,
 והמקור לזה בש"ס שבת וסא. ב' והקמיעין אע"פ שיש בהם אותיות